

Vedlejší věta přívlastková

- Vyjadřuje přívlastek podstatného jména v řídicí větě, tj. rozvádí vlastnost skutečnosti pojmenované tímto podstatným jménem.

Rozlišujeme:

- přívlastkové věty uvozené vztažnými zájmeny: *kdo, co, který, jaký, čím*:

Příklady: *Zastavili jsme se na křižovatce, z níž vedly dvě cesty naprosto odlišnými směry. Předpis se týká studentů, kteří zahájili studium v akademickém roce 2007–2008 a později. Stoupají především ceny nemovitostí, které se nacházejí v turisticky atraktivních lokalitách. Hadi na broži jsou typickým zvířecím motivem, jaký se v té době používal. Dívám se na hlavu toho, kdo promluví.*

- přívlastkové věty uvozené vztažnými příslovci: *kde, kam, odkud, kudy, kdy, jak*

Příklady: *Došli jsme až na vrchol kopce, odkud byl nádherný výhled do okolí. Měli byste chodit jen po cestách, kde vedou turistické značky. Už mám informace, kde je ten poklad ukrytý. Josef Čapek napsal pohádku, jak pejsek s kočičkou myli podlahu. Inspektor jim položil otázku, kdy se předchozí večer vrátili domů.*

- přívlastkové věty uvozené spojkami *že, aby, částicí zda*:

Příklady: *Už se rozšířila zpráva, že sklepy domů u řeky jsou zaplavené vodou. Napíšu jim vzkaz, aby tady na nás počkali. Právě jsme dostali dopis od přátel, abychom k nim v létě alespoň na víkend přijeli. A teď vám položím otázku, zda Karel Čapek psal také pohádky. Vyslovil jsem jen domněnku, že by bylo možné postupovat i jinak. Myšlenku, abychom si požádali o dotace, jsme už zavrhlí. Vojáci dostali rozkaz, aby se v noci co nejrychleji přemístili na sousední základnu.*

Vedlejší věta doplňková

- Vyjadřuje doplněk řídicí věty. Závisí tedy současně na slovese nebo přídavném jméně a podstatném jméně (nejčastěji ve funkci podmětu nebo předmětu) v řídicí větě.
- Bývá nejčastěji uvozena spojkou *jak*
- Vedlejší věta doplňková rozvíjí nejčastěji řídicí věty:

– se slovesy *zdát se, připadat*:

Příklady: *Chlapci si v tom hluku připadali, jako by šli v bouřce. Její tvář mi připadala, jako by byla spálená sluncem.*

– se slovesy *považovat, znát, vybrat*:

Příklady: *Kolegové označují Mirka za toho, kdo na sebe vzal největší odpovědnost. Třicetiletý německý cyklista je považován za toho, kdo nejspíš může Armstronga porazit.*

– se slovesem smyslového vnímání nebo smyslové činnosti.:

Příklady: *Stařeček vždy rád poslouchal ptáky, jak zpívali. Pozorovali jsme zajíce a srnky, jak pobíhali po rozlehlém poli. Uviděl tam jelena, jak stojí nehybně na lesní mýtině. Vždy už z dálek slyšíme vlak, jak přijíždí a houká. Ucítili jsme tu zvláštní vůni, jak přicházela z vedlejšího pokoje.*

Doplňková věta závislá na řídicí větě se slovesy smyslového vnímání může být nahrazena doplňkovým infinitivem: *Uviděl tam jelena nehybně stát na lesní mýtině.*